

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BAYAN YANI

133

HAZİRAN 2023 / 06 - 20 TL K.K.T.C: 24 TL

ISSN 2146-1384

YURTDIŞINA
GİDİYORUM

GİTMİ-
YORUM

GİDİ-
YORUM

GİTMİ-
YORUM...

Sıdika

ISLAK İMZA

- Hişt Sıdika uyuyo musun yavrucum... Sıdika, bi baksana kızım... Sıdika... Sıdika-cım... Yavrum Sıdika, hadi kalk kızım, okula geç kalıcaksın... Bak haala uyuyo...

- **Bi ara ben de uyandığımı düşünüyordum ama, galiba cidden henüz uyuyorum anne... Ve sen bir rüyasın. Hayırsındır inşallah...**

- Rüya felan dil, ben bir hakikatim Sıdika. Ama sen uyanmaktaki olan bir kaltaksın. Karı daha uyanır uyanmaz düğmesine basılmış gibi virvir çene yapmaya başladı anneye. İnsan bir "gunaydin annecim" felan der...

- **Hayır, normal koşullarda uyandırılmasın elbet günaydin felan diyem.** Ama "Uyan kızım okula geç kalıcaksın" bir ne demek şimdi? Diyelim ki uyandım, doğal olarak kendimi henüz uyanmamış zannediyorum. Bildiğin gibi ben yaklaşık on yıldır felan okula gitmiyorum anne. Bu durumda ikimden biri henüz uyuyor. Eğer ben uyuyorsan sorun yok. Ama uyumakta olan sensen durum vahimleşir. Klasik tip sana anında "uyurgezer" teşhisi koyar, çünkü şu anda benim yatağımda oturuyorsun...

- Kız lafı dolandırıp durma kısaca "uyurgezer" de anneye! Ben de sana "hayır öle diil" diyim. Acil bi durum var Sıdika. Bunu aniden uyanıp söylemek istedikim. Bu nedenle evladını uyandıran normal anneler gibi davranmaya çalışarak "Hadi kalk kızım okula geç kalıcaksın" gibisinden bi cümle kuruyim dedim... Yoksa direkkan "ben düngece babanin kafasını yarıdım" desem, korkup paniklenebilirsin.

- **Nası yani... Peh, sen ha, babamın kafasını ha...**

- Aynen öle Sıdika. Hadi kalk bana yardım et de babanın cesedini taşıyıp bahçedeki zambakların dibine gömelim. Abin çukur kazmayı bitirmişti...

- **Hüya! Kız ne, nası yani? Ne söölüyosun sen anne yaa!**

- İhehe. Şimdi tam olarak uyanmış ishte, seni kaltak...

- **Bu bir ne şimdi anne yaa. Bir nisanı tam 45 gün geride bıraktık. Sabah sabah nasıl bir gerekçeyle böyle aadice bir şaka yapıyabilyosun ki insana.**

- Şaka dil kız, doğru söölyöüm. Hakikat en dün gece babanin kafasını yarıdım ben. İstemeden oldu, ama oldu işte. Gerçi çok sarhoştum, muhtemelen gece neler olduğunu hatırlamıyacak ama kafası davul gibi şiş,

sabah kalkınca sorar şimdi. Elbirliğiyle babana bi yalan atıp yatıştırılmı herifi. Kalk da bişeyler düşünelim.

- **Aman canım nasılsa sarhoşmuş, "biyere düşüp kendi kendine yardım kafanı" deriz... Ya da, "dünece yanlışlıkla, sinirli tosuncukların takıldığı bi binaya girdin, onlar seni camdan aşşa atmaya kalkıştı felan da diyebiliriz... İhuhuhe...**

- Sen işin dalgasındasın tabi kaltak. Baban biraızdan kalkıp da düngeceki olayı hatırlarsa kim kimi camdan atıyo görürüz... Herif dehişet saçmaya başlayınca o dediğin tosuncuk binası bizim evin yanında huzurevi kalır. Kız sade kafasını yarsam "düşün" filan deyip atlatırdık da, yüzüne "S" şeklinde cirmik attım bi de...

“Gine atarız Zorrogilin üstüne. Baban aynada yüzüne bakınca "S" yi ters görüp "Z" sanabilir. "Zorro gelip suratına bir nevi ıslak imza attı" deriz. Kız, dur iyi buldun bunu bak, iyi ki seni uyandırmışım... İyi fikir...”

- **Bak işte bu zor şimdi. "S" diil de "Z" yapsan Maskeli adam Zorro'nun üstüne atardık...**

- Eee... Gine atarız Zorrogilin üstüne. Baban aynada yüzüne bakınca "S" yi ters görüp "Z" sanabilir. "Zorro gelip suratına bir nevi ıslak imza attı" deriz. Kız, dur iyi buldun bunu bak, iyi ki seni uyandırmışım... İyi fikir...

- **Ciddi diilsin dimi anne. Bööle saçma bi gerekçeyi babam niye tutsun ki. Bööle zırvallayım da iyice güç bi duruma düşmeyelim. Sen iyisi mi dün geceki kavganızı anlat, ben ordan daha akla yakın bi senaryo uydururum sana...**

- Valla ben de tam olarak hatırlamıyoy-

rum ama bi hap yüzünden kavga ettik. Supradin diyesim geliyo... Yok ama... Yok ööle bişey diil... Viyagara mı ne...

- **Viyagra... İhilihi...** - Sen nerden biliyosun kız o hapi. Kim o eczacı? Tükkan kendinin mi? Kaç para kaza-nıyo? Aranzdaki ilişkinin boyutu nedir?

- **İhilihi. Beni boşver de senle ilgili ne hapin. Babamla niye kaptınız...** Kız inşallah kalkıp da babana "Viyagra diye bi hap varmış Zekeriyâ" gibisinden bi mevzuu açmadın.

- Niye ööle bişey yapıyım kız. Ben o hapin adını sanı, ne işe yaradığını felan bilmiyorum. Söölemeye kalksam dilim dönmöz. Sadece televizyonda bi dizinin sesini açtıydım. O sırada bu haftan konuşuyordum. Baban ewella kafama rakı şişesini savurup "Niye açyon lan televizyonun sesini, ne demek istiyon kevaşe" diye bağırmaaya başladı. Esasen niye dayak yediğimi de tam olarak anlayabilmiş diilim. Yalnız vururken arada bi "Al sana Viyagra!" diye bağırıyodu. Eh ben de kendimi savunmak zorunda kaldım haliyle.

- Sıdika... Sıdıkacım... Hadi kızım aç gözünü... Hadi bebeğim. Hadi bak, hemşire ablan pansumana geldi...

- **Innnh... Ahii... Dokunma bana anne, sen bi alıcaksın.**

- Ööle deme yavrum anneye, mecbur kaldım da yaptım. "Yanağındaki "S" cirmiki Sıdika'nın baş harfii" demesem baban beni çok daha kötü hırpalayıcaktı. Sen gençşin yavrum, bünün daha çabuk toparlanı. Hayır vallahi bi ara abin Samim'in üstüne atıyım diye de düşündüm ama onun cirmik attık kadar uzun tırnağı yok, mecburen seni seçtim evladım. Cidden çok üzülüyorum bak. Şimdi anlamıyosun ama anne olunca beni daha iyi anlarsın bi tanem...

atilla
atalay

Kansere Çalım Atan Kadın: CANIM CANAN

"Tanıdığım en güzel insanlar yenilgiyi, acıyı, mücadeleyi, kaybı yaşamış olan ve diğerlerden çıkış yolunu kendileri bulmuş insanlardır. Güzel insanlar böylece ortaya çıkmazlar, onlar oluşurlar."

Elisabeth Kübler-Ross

Üzgünüm, canım Canan gitti. Hayatta kalmak için o kadar çok çabaladı ki Canan, ne zaman başım biraz sıkışsa onu ve hayatla kurduğu bağı düşünürdüm. Hayata ne zaman isyan edecek olsam onun çabasını hatırlatırdım kendime hep. Hayatta kalma tutkusunu insanı hayrete düşürecek kadar gerçek ve bulaşıcıydı. Pırıl pırıl gözleri, canlı sesiyle ne zaman biraraya gelsek umut verirdi. Hayat neşesini kaybettigini hiç görmedim. Çok kısa zaman önce Yas Notları için kanserle yaşam ve yas konusunu konuşmak üzere tanışmıştık. Araya işler girdi, tam programı planlamak üzereyken o yine, yeniden başka bir tedaviye başladı.

Canan geçtiğimiz Mayıs ayında bir gün, çok sevdiğim bu hayata veda etti. 13 yıldır kanserle mücadele ediyordu. Öyle böyle değil, hem de ne mücadele. Canan Perdahlı'yı bilmem kaçını kez başladığı bir kanser tedavisinin sonrasında bir toplantıda tanıdım. Canan'a 2010 yılında metastatik meme kanseri tanısı konmuştu. O günden kaybettüğümüz güne kadar çok sayıda tedavi ile kansere hep çalım attı. Her seferinde "bu kanseri yenmek değil bu bir mücadele" diyerek, yüzündeki gülümsemeden eksilmeden hayata karışıyordu.

Canan'a Yeni Zelanda'da bir otelde yönetici olarak çalıştığı zaman tanı konmuş. Türkiye'ye dönmüş hemen ve kemoterapiye başlamış. Önce sol memesi alınmış ve kemoterapi, radyoterapi ile sağlığına kavuşmuş. Sonrasında o dönemdeki doktorunun kliniğinde hasta programları sorumlusu olarak hastalara destek olmaya başlamış. Seyahatlere çıkıp çalışmaya devam ederken Nepal'de meditasyon eğitimleri almış. Ancak bu arada metastazlar da devam etmiş. Canan diyor ki: "her metastazda gel bakalım şimdi bana ne öğreteceksin diye düşünürdüm. Sakin olmayı, hayatta kalmaya çalışmayı öğrenmişim." Canan'ın

Instagram hesabına baksanız kanserle mücadelesinin tarihçesi gibi. Kanser tanı aldığı günden sonra akciğer, kemik, kafatası, beyin, yumurtalık olmak üzere vücudunun farklı bölgelerinde 10 kez nüks etmişti. Canan tam bir savaşçıydı, hastalıkla mücadeleye hayatta kalma tutkusunu ile devam etti.

Canan METAMAZON-Metastatik Meme Kanseri Derneği Kurucusu ve Yönetim Kurulu Başkanı idi. Pek çok çalışma yaptı, bir yandan da meme kanseri ile ilgili hem başka hastalara destek olmaya çalışıyordu, hem de farkındalık yaratmaya. Canan gitti ancak, onun kanserle sürdürdüğü yaşamı üzerinden meme kanserine ilişkin farkındalık yaratmak, hastaların ve hasta yakınlarının ihtiyaçlarına dikkat çekmek amacıyla çekilen Metamazon belgesi şimdi şehir şehir dolaşıyor.

Canan henüz 50 yaşına gelmeden bu hayattan gitti. Geriye azmi, kahkahası ve mücadelesi kaldı. Canan pes etmedi, kanser gelince hayat da dahil kimseye küsmedi. Mücadele etti, hem de eğlenerek, başkalarına omuz vererek mücadele etti. Mücadelesinden sorumluluk çıkarttı, bir misyon yarattı. Canan Canan kendi adıma bana kalan bir pişmanlık var; bir keşke var; seninle fazla zaman geçiremedik. Huzurla dinlen canım Canan, seni seviyorum ve hiç unutmayacağım...

Kötü Kız Berna

Ramize Erer

TÜRKİYE'DE 'PRENSES' OLMAK

Günümüzde çocuğuna özgüven kazan-dırma telâhı mı, bir çeşit ebeveyn yarışı mı, yoksa sosyal medyadaki sahte hayatlarla uyma çabası mı bilinmez; herkesin evlâdına bir prenses ya da şehzade modunda davrandığını görüyoruz. Pamuklara sarıp sarmalanıp ülke ve dünya gerçeklerinden uzak büyütülen bu çocukların hâliyle hayat tecrübeleri de genelde hüsrarla sonuçlanıyor.

Bizim gibi ortadirek memur ailelerin çalışıp bir meslek sahibi olma zorunluluğu yaşatılan X kuşağısakinleri; hiç de prenses gibi büyütülmedik. Bundan muzdarip olmasam da; o herkese ve her işe yetiştirme zorunluluğu hissedene hizmetçi ruhumu dinginlemek için 35'inden sonra, Adana'da bir sabah uyanımdı ve kendimi 'prens-es' ilan ettim; 'artık yeter be Figen, yormakendini sen nasıl hissedersen; çevren de sana öyle davranır' gazıyla işe gitmek üzere yola çıktım.

Şu an Adana'da yaşayan bir Ankaralı olarak anestezi doktorluğu yanında işyeri hekimliği de yapıyorum. Sabahın 6'sında henüz kargalar kahvaltısı yapıp (sizinkiler kendi ifrazatlarını yiyo olabilir, ben gibi prenseslerin kargaları baya açık büfe kahvaltısı yaparlar!); horozlar öperek uyardırmadan (sizin horozlar ötebilir, biz asılları ise horozlar öperek uyardırır) yollara düştüm. Bugün işyeri hekimini olarak fabrikaya gitme ve işçilerin periyodik muayenesini yapma günündeyim, bindim arabama az sonra bir ara sokağa girdim, ilerledim ki yolu kazmışlar, yol kapalı; baktım bi işçi insanı 'par-dooon, beyfendi yolu kazdıysanız yolun girişine keşke girilmez tabelası koysaydı-z' dedim. İşçi insanı baktı baktı 'bakele zebah zebah okutma belanı, anarya sür çık şu yoldan, tabelaymışış' filan gibi sesler çıkardı bana...

Neyse dedim, asaletim bozulmasın, çıktım yoldan işyeri hekimliği yaptığım fabrika mecrâsına ulaştım. Arabadan inem; her yer çamur; ayağımda var cinderella stiletosu ben nasıl basarım ki çamura? Uzakta gördüğüm bekle karşı çıkarak dedim; 'hocaaanım burdan yürürsen kıcına gader camur olur, arka girişten gir sen' dedi, ben mahcup, kık filan alışık değilim tabi, yine hanımefendiliğimi bozmadan arka girişe girdim. Doktor odasına girdim, mutfağı aradım; alışmışım ya yalıda boğaza karşı validemle kahve lokum saatimiz var; telefonu açan teyzeye 'bir sade kahve lütfen'

dedim.

Teyze: 'Hocam buldun da sadelines arı-yon bi de ahhaaha ha, çay varıdı ama demi kalmadı, imamın abdest suyundan farksız şu an yine de getireyim?' gibi son derece garip sözler sarfetti.

Neyse dedim, tetkik sonuçlarını aldım elimde, muayene için ilk bekleyen çalışanı çağırdım.

-Ahmet bey hoşgeldiniz, yaş, çocuk çocuk vs... Önemli bir hastalığınız var mı kalp, astım, tansiyon vs...

-Yok.

-Hiç ameliyat oldunuz mu?

-Olmadım.

Tetkiklere bakıyorum, EKG rezalet...

-Ahmet Bey kalp rahatsızlığınız var sizin...

-Hee hocam, baypas oldum ben.

-E hani sordum ameliyat olmadım dedin?

“Bizim
gibi ortadirek
memur ailelerin
çalışıp bir meslek
sahibi olma zorunluluğu
yaşatılan X kuşağı
sakinleri; hiç de
prens-es gibi
büyütülmedik.”

-Hocam ameliyat olmadım ki baypas oldum ben yaanış anlaşma olmasın...

-E burda kan şekeri çok yüksek, kanı verdigiñe tok muydun?

-Benim şekerim de var hocam onun için yüksektir.

-E biraz önce sordum ya, önemli hastalığınız yok dedin

-Ben şekerini önemsemiyom hocam, doğduğundan beri şekerim yüksek çıkar, Allah başka dert vermesin, alıştım ben ona...

Gözlerimi kapatıp mürebbiyemin çaldığı piyano eşliğinde vals yaptığım âna gidip ortamdın kendimi soyutluyorum biraz; e yani 'bir prenses olarak Adana'ya uyum sağlama sıkıntısı yaşamam normal-

dir' diye sakinleşirken karşıdakinin se-siyle irkiliyorum:

-Hocam soona söylemedin deme ben de 'kık yarışı' da var. Geçen büyük abdeste kan gelince gittim tohtor kıncında yarılma var dediydi, soona kızyon söylemiyon diyti...

Verdiği ayrıntılı tıbbi geçmiş için teşekkür edip diğer hastayı çağırıyorum:

-Mahmut Bey var mı bi hastalığınız, şi-

kayeciniz?

-Tohtor olan sensin sen bilceng ben mi bilceng hi hah hoh hohh, çoh da komik-çiyimdir de... Daha önceki tohtor söyledti, 'süper-tansiyonum' varmış benim. Aaaa hocam bi de bana ilağ yazsanız olur mu ki?

- Ne ilacı söyle.

- Kórspirin, Topalak, Nurettin bi de Larson.

Ben uzaklaraaaa dalyorum; o yalının bahçesinde kosturup ata bindiğim, vali-deme piyano çaldığım günler gözümün önünden geçiyor ve hastaya istediği ilağları yazıp uyardıyorm: Coraspin, Duphalac, Neurontin, Lansor...

Bu tarz onlarca hasta muayenesi sonrası arabama binip 'eve gidip pa-pataya serpilmiş ılık sülsü kuvvette dinle-nir; saten gecelik ve röpteşamber ımı giyer, zencefil çayımı içer yatarım' diye düşünüyorum tüüüm asaletimle...

Trafikte sarı ışık yandıgı an öndeki ha-reket etsin diye elini kornadan çekmeden basan bıyığı camdan taşan bey; tüm dün-yaya arabada açtığı müziği dinletmeye ka-rarlı tık-toker genç, ışıktı durduğum an elindeki pis bezle silip camımı kirletme karşılığında para isteyen vermezsem ara-bamı cizen seccelik balıcı arkadaşım... Hepi-nizi asaletimle kucaklıyorum, bu dünyanın farklı renklerimiz hepimiz.

Radyomu açıyorum, haberler: Yurtdışı oylama yüzde sonuçları ..., Suriyeli oy kul-lanan vatandaş sayısı ..., son seçimde oy kullanmayan vatandaş sayısı 10 milyon...

"Başlarımız ulan böyle ülkesine deee, asalete deee; geçmişine deee..."

Bildiğim tek şey bu ülkede sonradan prenses olunmaz; prenses doğanlar bile gelsin bu ülkede yaşasın, 21 yıl değişme-yen sonuca ve gerçeklere 21 gün dayana-bilirse ben hunimi takar giderim, nokta!

Geçmişe Sığın Aklını Korum... GÜNNY BAZUK

lamına gelir ki hiç kimse hata yaptığını kabul etmek istemez.

- Sosyal medyada bu yeniliden yeniden umut değiştirmek isteyenlerin **Markсист, Leninist, komünist** alıntılarla halkı canlandırmak istediğini görüyorum. Yapmayın arkadaşlar. 21. Yüzyıl post-truth gerçekliği ile 19. Yüzyıl kafasıyla savaşamazsınız. Üzgünüm. Neo-ummetçiliğin zıttı ya da nötürü Marksizm değil. Post-truth, barbarlık, bilginin sistematik alçaltılması falan bunlar öyle akılcılıkla çözülecek şeyler gibi gelmiyor bana, yani canınızı sıkacak gibi olmasın da tabii.

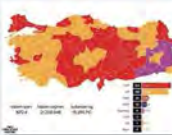
- "Çözümün parçası değilse sorunun parçasıdır" hatallı önermesini bana hatırlatacak ve "o zaman ne yapalım," diye soracaklar olacaksa eğer, e bilseydim zaten ben aday olurudum şekerim!
- Daha düne kadar ona buna kalp atıyorduk, sevgi pıtırıcılığından orta sınıf nihilizmine de çabuk geldik di mi? Kabul edelim çabuk geldik.
- Olmuyorsa olmuyordur hayat bazen. Çok da şaşırmamak mı lazım nedir? Hi! (sesli düşünüyorum)
- Şu an yaşadığımız iç sıkıntısını herhangi bir **rönesans** dönemi sanatçısına versen **Mona Lisa'yı** sil baştan yeniden yapırdı. Biz de işte, gidem de bi çay koyam öyleyse...
- Sanal gerçekliğin bildiğimiz anlamda gerçeklikten ayırt edilemediği, "**AI**" (artificial intelligence) kişilerin gerçek kişilerle karıştırıldığı bir nöndenme gerçekken Rus hacker'lardan Al ustalarından falan dehşetengiz **fake** ler beklerken, **Windows 95**'le yapılışı gibi duran bi montaj videonun bu kadar etkili olabileceğini kimse öngörmemişti yalnız. Kabul edin baya dumur olduk. Bizim cevap vermeye tenezzül etmediğimiz

şeyleri adamlar "susuyolar, sustuklarına göre demek ki gerçek" diye yorumlamış. Offf gidem de bi çay koyam içim darlanıyor gerçekten.

- Züğürt tesellisi: Kılıçdaroğlu seçilseydi ekonomik çöküş de onun üstüne kalacaktı abi ya
- Doğru aday, yanlış aday, montajı, yalanlı dolanlı janjanlı broşürü hepsi konuşuldu, ama Anadolu'daki tarikat gerçeği ve bu gerçeğin seçime etkileri üzerine doğru düzgün hiçbir yazı, analiz göremedim. 1977

seçimlerinde Konya'da Eccevit'in CHP'sinin önde çıktığı seçim sonuçlarını paylaşmak kolay. O yıllardaki tarikat varlığı ile bu yıllardaki tarikat varlığını karşılaştıran tablolar görmek isteriz. .

- Almanya Sol Parti Eşbaşkanı Schirdewan, seçimlerin ardından siyasi nedenlerle Türkiye'yi terk etmek zorunda olanlara vize kolaylığı istemiş. Çok teşekkür ederiz de, umarım pişman olmazsınız. Davete icabet etmesek olmaz şimdi diye on binlerce muhalif Türk yığılabılır kapınıza. Ben de gidem de bi pasaportumu kontrol edem öyleyse.
- Uluslararası Finans Enstitüsü Başekonomisti Brooks, "Türkiye, Arjantin yo-

lunda" demiş. Arjantin'de neler oluyor biraz bahsedeyim; tomar tomar Arjantin pesosunu doğru dürüst bir değeri kalmadı, Dolar karaborsaya düştü ama pek bulunamıyor, insanlar özellikle semt içlerinde kendi aralarında takas pazarları kurdular, bir kilo piriñçle bir kilo şekeri takas ederek falan hayatta kalmaya çalışıyorlar. Et ve süt ürünleri gibi besleyici ürünlerde üretim ve tüketim durma noktasında. Bazı aileler öğün atlayarak gıda tasarrufuna gidiyor ve çocuklarını böyle

beslemeye çalışıyorlar. 29 Ekimde seçimler olacak ve dünya kamuoyu merakla bekliyor. Geçenlerde Arjantinli birkaç gazeteci arkadaşla konuşmuştum, iktidarın değişeceğinden pek umutlu değildiler.

Ne demiştik, çoğunluğun kanaati arkadaşlar...

- Bu arada, bu ay doğrudan bireysel olarak hiç kimse hakkında yazmak istememiştim ama **Tamer Karadağlı** şaka mı ya? Kendisinde "ödül alan kadın fobisi" var bence. Psikolojideki adıyla, "la phobia de la ödül alan kadın" yani. Terapistiyle bi görüşün bu konuyu.
- Madem Tamer Karadağlı'yı andık, **Merve Dizdar**'ı da tebrik etmeden geçmeyeyim. Te-

atral oyunculuk prensibini, gerçek bir empatiyle birleştiren ama bunu yaparken abartıdan uzak duran oyuncu bulmak o kadar zor ki artık. Merve Dizdar onlardan biri. Yaptığı konuşma da bir o kadar göğsümü kabarttı. Senin adına çok sevindim kız kadeşim! Tebrik alkış kıyamet öyleyse!

- **NASA**, UFO'lar hakkında tarihi bir açıklama yapacakmış. Şimdi kompo teorisyenleri gibi konuşacağım. Ama bir kulak veriniz. Çocukluğumdan beri uzay benim. Küçük bir çocukken bile **Bilim ve Teknik** dergileri alan, baştan sona okuyan, uzay atlaslarına, yıldız haritalarına, **nebula'lar** bakıp geceleri diğer dünyaları düşünerek uykuya dalan bir çocuktum ben. 8-9 yaşına kadar büyüünce ne olacaksın sorusuna "astronot" diye cevap veriyordum. En az yirmi yıldır da uzaylılarla ilk temasın gerçekleşmesini, ya da bizim bir başka akıllı yaşama sahip gezegene gidebilmemizi bekliyorum. Ama... Bugün NASA ufo'lar gerçek, uzaylılara New York eyaletinden yer satacağız, kendi köylerini kuracaklar, belediye başkanları olacak falan diye açıklama yapsa katiiyen inanamam. Günümüzde gerçek bir ufo istilasının taklit edilebileceğini, hatta devletler üstü bir örgütlenmenin yıllardır buna hazırlandığını iddia eden ve YouTube'a yayın yapan, dişi karakteri kılıklı tuhaf tuhaf adamlara inanma noktasındayım. Ne de olsa post-truth yaşıyoruz. Devletler üstü bir dünya hükümetinin kurulması ve tüm dünyanın bir merkezden bir tür diktatörlükle yönetilmesi ihtimali bana gerçek manada uzaylıların dünyaya gelip "merhaba dünyalı biz dost sayılmayız ya" demesinden daha gerçekçi geliyor. Bilemiyorum. Popülizmle bilginin iç içe geçtiği ve neyin gerçek neyin yapay olduğunu kestirmenin neredeyse imkansız olduğu bu dünyada bu konuda da kanaat etmek sizlere ait arkadaşlar. "**X Files**'i bizi uzaylı istilasına hazırlamak için çekiyorlarmış abi ya" adamları haklı çıksa ama çok gülerim. Neyse. Selamete...

Raziye İçoğlu

EX'TEN TANELER

- Sandıklı gelen EX, sandıklı gider sandık ya hepimiz.

- Hangi limiti yetersiz bakiye EX, bana sahip çıkarmış şaşarım.
- "Sahip olamazsın" dememişizdir, bir EX olarak "yetemezsin" demişizdir.
- Evlilik içinde işine gelmeyen bir birlikte yaşam koşulları söyleyimde, "Sen benim öğretmenim misin bee!" diye sahipls bir tepki veren EX'ten nasıl bir sahip profili çıkarabilirseniz artık...
- Sahip olmadığını öldürüyorsa, sahiplendiğini, sahiplendirildiğini daha çabuk yok edecektir EX'ler.
- Ne olacak sonunda? "Sahipsiz Kadınlar, Sahiplendirildiği EX sahibinin kurbanı oldu!" diye mi haberler duyacağız medyadan Acaba?
- Kimse kimsenin soyunu merak etmiyor, oyunu merak ediyor. EX Soyunu soran yok, oyunu soruyor.

- Her mülk alım yada satımında, ilk yarısını Babandan ikinci yarısını Büyükbabamdan çokça duyduğum "Mal sahibi, mülk sahibi, hani bunu ilk sahibi? Mal da yalan mülk de yalan var biraz da sen oyalan." yani kimse hiçbir şeye sahip değil, bırakıp gidiyor maneviyyatında bir Yunus Emre değişti ile: hey EX'ler, Kadıniz biz, Sahipsiz arsa değiliz.
- Overlok makinası olsam ayağına gitmeyeceğim şahıslar var. Overlok makinası olsa bile Hanımıla-

- rın ayağına gitmeyecek EX'ler var mesela. Sen neyin, nasıl, ne şekilde sahiplendirilmesinden, neden bahsediyorsun ki Acaba?
- "Kadına Değer Vermek" başlıklı konuşmalarla olsaydı değer, bütün EX'ler kadına değer veren sayılırdı ya.
- Ve Tanrı'ya bırakmaya kaldıysa

- işimiz biz de bırakabiliriz. bunu liderin söylemesine ve EX lider bir aracıya gerek yok ki.
- EX Sevgiliden ayrılma bahanesi, "sen daha iyi sahiptilerine layıksın".
- Yok daha neler? Bu ne sahipsiz bolluğu ki, EX'lere göre Amasya'nın bardağı biri olmazsa biri daha.
- EX'ler. alıcı gözü ile mi, yoksa görücü gözüyle mi sahip çıkacaklar Acaba?
- Herhangi bir seçimde Oy veren-

lerin de, oylan koruyanların da oyunun parçası, birinin tarafı olduğunu düşünürsek EX oyunu bozamazız ki.

- Ölen kişiye, gün geçtikçe çok daha özleniyorsun ve EX olarak hayatından çıkardığın kişiye ise zaman geçtikçe çok daha kızyıyorsun.

- Kendi arkadaşının bana aldığı hediye fular için denenen eşarp tokasını, yüzük sanacak kadar anti kışkıracı bir

koca ve bir yüzük tanımayan olarak hiçbir zaman karsına yüzük alamayacak kadar da pinti.

Hediye paketin içinden çıkan eşarp halka tokasını satıcıların koyduğu parmak yüzüğü sanan bir kişi ancak EX olur. Alysın tanımamasına mı, parmak ölçümü devasa sanmasına mı, beşkasının ka-

rsına yüzük almasını hiç tınmasına mı takılmaya bilemedim ki Acaba?

- Yanlış otobüse binen EX bir çiftin kadını, kocasına "Necati bir şey söylesene kalksın yerimizden" diyor, benim için. Halbuki bir sonraki otobüs yolcularıymış. Trafikte geç gelen otobüs onların saatinde gelmiş otogara. Doğru seferimde, doğru koltuğumda oturan beni, emir kipi ile erkeğine havale ediyordu. kendisi söylemiyordu. Kadın doğuştan olsa gerek ken-

dinden sahipli yaratılmış.

- Hastane polikliniğinin Algo-loji Bölümü Ultrasonunda erkek mütehasıs var diye acil geldiği halde ultrason çekirmeyen çarşafı kadın ve kocası, bir de "neden hep böyle oluyor? Üstüde'de var oraya gidelim" diye hastaneyi birbirine kattılar. Ya bunun tersi var mı? Erkek olup kadın ellemeyen, kadın olup erkek hastaya dokunmayan doktor; mütehasıs vs. var mı Acaba? Araştırmaya korkarım... Demek ki artık EX insanların algıları da hastanabilenormuş...

- Bizi yakan Baba örneğimidir. İyi Baba yüzünden EX yi çıkacak, kötü Baba yüzünden EX kötü olacak sandık.

- EX tarafından, aldatılmanın geçer, orta, iyi gibi dereceleri yoktur. Birliklikte esasında, uygulamalıdır doğru, ama aldatma yanlışsa diye gidiş yoluna bakalım lazım da EX Gidiş Yolu' da kurtarmaz bu durumlarımızı.

- EX olan birinin ardından beddua etmek anlamsız tutumunu bırakan, onun için oluşturan dua ağıni kesmek kâfidir.

- Babalar Günü ziyaretinde Yan mezarı taze getirilmiş bırakılmış demet çiçeklerden "Nasıl olsa ölü görmeye, anlamaz" diyerek bir miktarını alıp kendi yakınının mezarına koyan kadın, oyleyse senin koyduğun mezarındaki de görmeye anlamaz. Ama çalan, tekrar gelince EX çaldiran, çalana şahit olan mezar sakiniyi gördük.

- Fanağı olduğu EX takımı "tutmuyorum artık" dediğinde, karşı takımı tutmaya başladın gibi anlaşılır. Halbuki ikisini de tutmuyor olabileceğin hiç akla gelmez.

- Zayıflamanın inanılmaz hafifliğinden yuvadan fırlayıp aldatarak mutlu olacağını bilseydim, listeyi buzdolabı kapağına miktanislayarak zayıflama ve sağlıklı beslenme diyetini imtina ile uygulay mıydım hiç EX'in?

- Mesela; bütün EX bunalmılar ki temele dayanır. Yaşamdan korkmak ve ölümden korkmak.

Tam yeni yerime yerleşmiş tep-simi boyamaya koyulmuştum ki batık yelekli, ipli gözlüklü öğretmen teyze panikle; "Yanlış boyuyorsunuz" diye atıldı. "Tepsiyi boyalamasına boyamalıyım. Böyle eni-ne enine olmaz! İnce ince tek yöne doğru boyamalıyız." Kocaman fırçayla üstünden bir kerede geçmek varken ince ince boyamak da nesi yahu diyemesem de, "Ayla Hanım öyle demedi" gibi bir şeyler geveliyordum ki, "Yanlış yöne boyamış-sınız ama sorun değil. Şimdi en baştan başlayıp böyle devam ede-ceğiz" diye yettiği Aylacım. Çare-siz en baştan boyamaya koyuldu-m.

Öğretmen teyze de beni azat edip elindeki ibriğe benzeyen ob-jeji nazar boncuklu peçetyle be-zeme işine dönmüştü ki, "Ay kız Melahat, şu ibriği bitiremedin üç haftadır", diye laf atı ötedeki kı-sacık kızıl kadın.

"Kayınvalidem geldi geçen haf-ta. Getir, götür, pijir hal mi kaldı çekirim. E sen de o çerçeveyi hani yaprak yeşili boyayacaktın. Ne ara kızıla döndün?"

"Akırlık boyam bitti, ne yap-yım. Kırmızıyı da pek severim, hadi böyle olsun dedim. Pek de ya-şıklı oldu bak! Gelecek hafta da cılasını atarım," dedi beriki.

Beni yerimden kaldıran Kale-miti altın varakla bezemmiş leğeni zafer edasıyla havaya kaldırıarak; "Kızlar! Sonunda meyve taba-ğın da bittiyi. Nasıl? Şahane olma-yış mı?" diye selendti.

Beriklerin pas vermediği gö-zümden kaçmadı. Bense varaklı le-ğenin sıgabileceği büyüklükte bir mutfak tahayyül etmeye çalışı-yordum.

"Aylacım şoför erken alacak beni. Atölyede kuruyuverisin şu," deyip toz oldu kadın. Onca eşyayı yarım saat için mi taşımıştım yani. Neyse artık olun olmuştur. Zaten boyama işini bitirmiş, kendime yeni

demlenen çaydan doldurup, bal-kona çıkmaya hevesleniyordum ki "Gel bakalım, bizi seyrete. Öyle dur-mak olur mu? Hem yeni bir şeyler öğrenirsin" dedi Ayla Hanım üst perdeden. Mecbur, eski moda, upu-zun tırnakları olan teyzenin karşı-sındaki sandalyeyi ileriye çekerek, elinde ki kavanozu hamurumsu bir şeyle kaplamasını izlemeye koyuldu-m.

"Sen ne iş yapıyorsun bakıyım" dedi teyze başının üstünde göz-le ri varmış gibi. Seni benli konu-şanlardan haz etmesem de annem yaşındaki kadına cevap vermekten başka çarem yoktu. "Yatırım uz-manyım" diye kısa kestim.

Burnuna indirdiği gözlüklerinin üstünden beni apaçık, baştan aşağı süzdükten sonra:

"Paramız pul oldu pul! Allah kolaylık versin başımızdakilere. Benim oğlanın nişanlısı da yatırım uzmanıydı da temizlik malzemesi pazarlıyormuş şimdilerde," dedi. Hamura bulanmış güzelim cam ka-vanozun üstündeki beyaz hamur ördek yeşiline boyanıyordu. Daha fazla dayanamayıp kalktım. Tepsim kurumuştur.

"Şimdi eskiteceğiz, istersen şu köşeler için ince bir fırça daha al. Kolay olur" dedi Ayla Hanım.

"Peki" dedim. Sarmala girmiş-tim, kurtuluş yoktu. Ayla Hanım, tepsimin güzelim mavisini acı kah-veyle "eskitmeye" başladı. Kuşlu fincanla kombin yapacağım ilk ha-lini sevmişsem de ses etmedim.

"Ben de eskitme tekniğiyle baş-lamıştım. Ohooo, daha kırk fırın ekmek yemeniz lazım," dedi Melahat.

"Gözleri de pek güzelliğmiş ma-şallah, sürmeli gibi çekik çekik" dedi kızıl saçlı beni göstererek.

"Ay bilmem ki. Hiç kırık etme-dim ben." diye geveledi Melahat.

Oğlene doğru bir elimde koca-mam malzeme poşeti diğer elimde kahverengiye sıvanmış eskitme şa-heseri tepsimle atölyeden ayrılır-ken kafam bulanıktı ki "Gelecek hafta da püskürtme tekniğini ö-ğreniriz. Püskürtme fırçası, boya ve objeyi şimdinden satın almak ister misiniz?" sorusuyla netleşiverdi.

"Şimdilik kalsın. Gelecek haf-taya alalım" diyerek kendini so-kağa attım.

Bir sonraki cumartesi, Tuğ-çeyle Sakarya'dayız.

"Bir aylık kurs ücretimi yakmı-şım. Karışmam bak, biralar sen-de" diyorum.

"Aman, gözünü seveyim yine şu atölye bahsini açma. İstediyğin kadar şikâyet et, razıyım ben."

"Boşver şikâyetiyi. Bahar geldi bak. Güzel günler yakın," diyorum. Garsona el edip birer bira daha ısı-mlıyoruz.

**Ayşegül
Damla Arslan**

**Ayşegül Vs.
Damla**

MOLIERE Bİ GEL GÖR BENİ BENİ

Bir teşhistir ki gidiyor ve hiç hoşlanmıyorum bundan. Herkeste ama herkeste -kaynımgil ve eltingiller de dahil- Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu var. Tüm sosyal medya bu rahatsızlığın belirtileri nelerdir, nasıldır videolarıyla dolu. Bir rahatsızlıktan haberdar olmak güzel bir şey, herkes keşke psikolojik rahatsızlıklar hakkında bilgi sahibi olsa, ilgilense. Ama bir rahatsızlığın birkaç belirtisini yaşıyor olmanız, ona sahip olduğunuz anlamına gelmez. Bu, normal insanın sinirlendiğinde yaptığı anlamsız hareketlere "aaaa manyağa bak, tımarhaneden kaçmış galiba" demek gibi.

Eltiniz bundan muzdarip olabilir, eltinizglin ilaçları size iyi gelmez de olabilir. Ama eltinizgiz ve siz bunu teşhis edebilmek için tıp fakültesinde okumalısınız. Okuyanlara, bilime gönül vermişlere haksızlık etmeyin. Siz ChatGPT değilsiniz.

Oyle kolay mı hastalık teşhis etmek? Geçen hafta "grip oldum, belki Covid olmuşumdur" diyerek doktora gittim. Oyle fenaydım ki, yıllardır bu kadar kötü hastalanmadım. Gece yağın tatlı yağmurun tadını çıkarırken mi oldu yoksa "güzel havanın tadını yine başkaları çıkarmanın, ben çıkarayım" derken mi oldu bilmiyorum ama gıfayı çok kötü kapmışım. Üç gün işe gidemedim. Ama doktora gittim. Doktor baktı, etti, açtı, elli "boğaz enfeksiyonu" dedi. "Antibiyotik ve serum" dedi. "Serum mu? Lütfen, ben kolaycılığı hiç sevmem, edebilmek bu hastalığı seyrinde atlatmak is-

tiyorum" dedim ve doktorun "bana ne ya, napiysan yap" tavrıyla serum almadım. Bir anda fişşşşkkk gibi olamadım. Acımı doya doya çekmek en doğal hakkım. Bir de şimdi serum takacağım, o serumla beraber kolumun fotoğrafını çekip sosyal medyaya koyma şartı var. Serum takıyorsanız, bundan herkeste haberi olmalı. Serum yemenin en birinci kuralı budur. Fotoğraflı serum.

Serumumuza fotoğraf dahil değildir. Ormanların Kraliçesi hastalandı. 10 güne yakın hasta yattım. Sporundan ve yogamdan, sağlıklı beslenme rutinimden uzak kaldım. Vücuduma her çeşit şeker ve gluten girdi. Bunlar kaç çeşit, kaç ayrıılıyor bilmiyorum. Tost ve çorbadan başka bir şey yiyip içemedim. Vah vah, oy

KIRMIZILI KAOS

Hayatının en kaossuz zamanları geçen yıl bu zamanlar-
mış. Geçen bir arkadaşım ko-
nuşurken Tesla Bobinin çalıştı.

-İnanamıyorum, kendimi de-
nize atmıyorum korkudan ama
kaosun içine gönül rahatlığıyla
atabilmişim.

The Red Shoes filmi izledi-
nim bi bilmiyorum, en sevdiğim
filmlerin arasındadır. Andersen'in
masalından uyarlanmış bir film.
Andersen'in masalında kırmızı
bale pabuğunu (point onun ismi)
gıyıldan sonra hiç durmamacı-
sına dans eden kızcağzın amansız
dansı ve en sonunda da ayakları-
nın kesilmesi anlatılıyor. Küçük
Deniz Kız da bildiğiniz gibi masal-
ın sonunda... Biz nelerle büyüdü-
k bazen anlamıyorum. Travma ai-
lede mi başlıyor yoksa masallar
yüzünden mi böyleyiz, neyse. Psi-
kologlar yardım edin lütfen.

Filimde, kaossuz hayattan ka-
oslu hayata dikey geçiş yapan
dans tutkunu balerin hikayesi
var. Yeni hayat onu mutlu ede-
miyor. En sevdiğim bölümü
amansızca dans ettiği bölüm. Ha-
yatının son 4 senesine benziyor.
Kendimi kaosun içine nasıl atmı-
şım kız dans ederken görüyö-
rum. Çünkü yer yer mutlu, çok
çok mutsuz, perişan, aman di-
yen, yine de güzel dans eden biri
var. Tütülere hastayım çocuklu-
ğumdan beri. İzlerken tütü mü
izliyorum yoksa hayatımı mı
bazen karar veremiyorum.

Dansa ara verdiğim vakit yani
no chaos iken durumum ka-
os gelmiş dibime yine "evet evet
evet" demişim. Başkasına akıl ve-
rirken yetkili bir ablayım, ken-
dime de köyün delisi. Hala dans
ediyorum, şu an biraz hafif ama
döne döne değil. Kaos bir uğraş
tekrardan çılgınlar gibi edeceğim.

Ay tutulur, güneş tutulur, akıl
tutulur, boyun tutulur. Herkesin
aklı kendine.

Her şeyi yaşamadan hiçbir
şey bilemeyiz.

oy. Çeşitli çakallarla uğraştım. Ama bunu da atlattım ahahah.
Dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozulduğum yok ama vi-
deoları göre öyleyim. İkilemedim. Her şeyi sosyal medya sa-
yesinde öğreniyor olmamız iyi mi kötü mü bilemiyorum. Bu da
bir belirtir mi acaba? Bu neyin belirtisi ya da? Ömrümde Covid
olmadım. Ağzımın tadı hep yerinde. En kötü zamanda bile kural
neyse ona uydum. En kuralsız zamanda bile maskenden ayrıl-
madım. Maskeli Damla oldum, süper kahramana dönüşecekken
"artık şova giriyor seninki" dediler de sinirimden çıkardım mas-
kemi. Yok aslında öyle olmadı. Ama dediler. Show must go on
beybim. Teşhis koymadan önce oturup kendimle bunları ko-
nuşuyorum. Diyorum ki "bilim var, doktor var, lütfen önce on-
larla konuş! Sonra bakınız duruma". Lütfen aşklarınıza
"şizofren" dediğiniz gibi bir zamanlar, kendinize hamineniz gibi
hastalıklar yakıştırmayın. Hepimiz biraz kafadan kontağız ve
hiçbirimiz devlet değiliz.

PELIN "OBUR DÜNYALI"

İPEK ÖZSÜSLÜ

CUMHURBAŞKANI ERDOĞAN BEŞTEPE'DE
BALKON KONUŞMASI YAPACAK...Bİ
DAKKA Bİ DAKKA NE BU ACELE YA..

Kral Hesabı Ödemeye Bu Kasaya Gelecek!

"Şuraya bir cümle koydum. Bırak acıması birileri duysun. Hem zaten şiir niye var? Dünyanın acısı başkaları da duysun! Buraya, küçük mutlu güneşler koydum. Günleriniz karantik ve çok sağuyor bazı okumalar, rınsın. Buraya, bir inanç bir inat koydum. Tut ki unuttun, tekrar bak, o inat neyse, sen usun"

Birhan Keskin, Kargo

Yasemin Olur
yaseminolur@yahoo.com

Bu simülasyonda farklı duygu durumlarını deneyimleyip başka bir seviyeye atlayarak ortaya devam ediyoruz. Oyunun sonunda prensesi mi kurtaracağız, kralı mı devireceğiz orasını bilemiyorum ama ortada bir film döndüğü kesin. Ben de bu filmim içinde genellikle burnundan soluyarak "tiss tiss" diye geçen negatif kahramanı oynuyordum. Bir şey olsa, erkanda "oyun bitti" yazısı görünse de çıkıp gitsen şu gereksiz goggyodan diyardım. İnsanlardan benim gibi olmalarını beklemiyordum tabii ki, sonuçta herkes kendi deneyimini yaşıyor ama içten içe de hayata hep gülen gözlerle bakanlara karşı bir antipati de duymuyor değilim. Sonuçta hayat acılarına dolu bir şey ve başkalarının acı çektiği bir dünyada ben bir şey yokmuş gibi yapmayı beceremeyenlerdim. Genel tutumum Stefan Zweig'in intihar mektubunda dediği gibi "Sizler yeni bir gün doğumunu bekleyebilirsiniz, benim buna artık gücüm kalmadı." şeklinde vücut buluyordu. Ben de Stefan Reis gibi dükkânı kapatıp gitme kafasına yatkın bir tutum sergiliyordum

ve azıcık mutlu olsam bile bu negatif kafaya otomatik geçişte süper hızlıydım. Bir şey olsa da hemen "Zaten bu mağ buradan dönmeyiz." diye mağamıza girip depresyon hırkama sarılıyordum.

Fakat seçim gecesi bana bir aydınlanma geldi. Böyle göklerden bir karar mıdır, yoksa zaten içten içe ben de poңık bir olumlama perisiydim de bunun açığa çıkması anca bu kadar zaman mı almıştır, bunu bilemem ama bana bir şeyler oldu arkadaşlar. Belki de insan kınadığını yaşamadan ölmez dedikleri şeyi yaşıyordum. Normalde olaylara her kötü tarafından bakan tarafım izne ayrıldı, belki de erken emekli oldu. Belki de bu olumlu tarafı girip, bu akp'yi seçti ve bana ani gelen bir aydınlanmaya şairin de dediği gibi "Toparlanın gitmiyoruz" gitmiyoruz moduna ani bir geçiş yaptım. Ben nereye gidiyorum ya? Son kişi de kalsam ortalıkta gezip en azından varlığını ilan ederek burasının bi-

betmeye, birtakım işleri için deli gibi uğraşip sonunda bir şey yapmamış gibi olmaya, kaplardan dönmelere, yok görülmelere, adaletsizliklere, bilumum saçma sapan şeyler maruz kalan bir TC kadını aramızda feci inatçı ve yaşamla dolu olduğuma aydın. Sadece ben de değil, bu coğrafyada yaşayan ve hala bir şeyler için uğraşan, var olma mücadelesi veren, sürüye uymayan insanlar olarak var ya biz acayip güçlüyüz ha! Bizdeki psikolojik direnç öyle kolay kolay herkesin harcı olamaz. Biz öyle böyle sıranıyorduz. Bir Norveçliyi getir koy buraya, bir sene sonunda o al suratlı sıfatından eser kalmaz.

Son seçimden önce de yine birtakım tribal enfeksiyonlara girip, bu akp'yi seçtiyi mi millet tekrar seçerse ben defolur giderim diyordum. Seçim gecesi canım milletim yine gitti bu akp'yi seçti ve bana ani gelen bir aydınlanmaya şairin de dediği gibi "Toparlanın gitmiyoruz" gitmiyoruz moduna ani bir geçiş yaptım. Ben nereye gidiyorum ya? Son kişi de kalsam ortalıkta gezip en azından varlığını ilan ederek burasının bi-

rilerinin krallığı olmadığını, hiçbir diktatöre zerre saygı duymadığını, bu dünyanın kimseye kalmadığını hatırlatmasına ortalıkta dolaşacağım. Bir şeylerin değiştiğini görmekten simülasyonu kapatmak yok. Oyunun sonunda ne olduğunu göreceğim, oyunu yanda bırakıp gitmeyeceğim, ülkemi terk etmeyeceğim, kızımın da dediği gibi "Bizim ailemiz burada", benim çocukluğum burada, gençliğim, kırılmışlığım, ötekileştirilmişliğim, sevinçim, okuldan kaçıp Taksim'e gidişlerim, hüznüm burada... Başka bir hayat her zaman mümkün ama ben bulduğum ilk yükseltiden İstanbul her baktığımda Kavafların şiiiri "Başka bir şehir bulamayacaksn, bu şehir arından gelecek" dediği noktadayım. Başka şehirler var, gidip görmek güzel ama sonunda buraya dönmek olmak varsa. Ben buradayım, bir yerlere elbet gidebilirim. Gitmek isteyen dostlar sizi de anlıyorum ama ben dükkânı bekliyor olacağım. Kral, hesabı ödemeye bu kasaya gelecek!

ÇİÇEK GİBİ KAVGAMIZ

Hayatı gerçekten seviyoruz. En sevdiğimiz anda bile. Vazgeçmeye en yakın olduğumuz anda yeniden başlamaya karar verilememiz de bundan. Düşüştüğümüz yerde soluksızlanmadan kalkmayı bize, çok sevdiğimiz hayat öğretti. Terken değil mecburen. Ama öğretti. Öğrendik. Hallolmayacak gibi oldu defalarca ama hallettik. Yorgun ama yaşamaya ölümlüne meyilliz. Çiçeklerimizize hiç kızmıdık.

Ben küçükken babam, akrabalarımızla ya da arkadaşlarıyla melekete üstüne konuşurken anemem sakdın derler, sonra fikrini beyan eder ve fark edermiş ki ortama paylaşıp erkeklerin sessiz ve kusa bir mola vermesine, düşünmesine neden olurdu. Karşı bir görüş belirtmediklerinde daha, başka bir pencere açardı sanki onlarda, Onunla tartışmazlardı. Kadın olduğu için pozitif ayrımcılık yapmazlardı hayır. Ya da o tartışmazlardı kaçmazdı. O gün okuyamadığım ama bugün ne olduğumu bildiğim bir şey vardı sözlerinde: in-

sandan ve gerçekten yanayd, tarafsızdın. Kendini eleştirmekten, sorumluluk almaktan kaçınırdın. Erkeklerin, bütün olumsuzlukları başkasına mal etmeye meyillemesine karşı anemem hep kendine de bakardı. Başkalarının seçimlerine karşı acımasız değildi, anlamaya çalışırdı hep. Ama yanlış da yanlış derdi, insanları yanlışlarıyla bile sever ama yanlışlarını söylemekten vazgeçeremeyiz. Sakındı. Düşünceleri, kavgaya etmeye lüzum duymayacağı kadar güçlüydü hep. Babam onu dinlemeyi severdi. O konuşukça eksilmezdi de onun sözleriyle odatadı varlığı kalabalıklardı sanki. Sonra gay koyardı anem birer tane daha, çay kağıdını sesi kaplardı odaya. Erkeklerin kendilerinin bile fark etmediği bir muhabese sürerdi o anda içlerinde. Sonra saklemler ve baştan başlardı. Anem konuşmayı başka bir yere taşıyor, yerleşir ve sonra kalan işlerini yapmak için odasına çekilirdi. Erkekler yenik ve sinik geride kalmazdı hayır. Akılları büyümüş olurdu sanki ve insanlıkları. Ben de kulağıma dikmeyi bırakırdım artık, anemle birlikte yapılması gerekenler yapılıp olurdu. Anemle hayran olmaya devam

etmek için köşeye çekilirdim ben de. Konuşmaya da hayati seviyeye de bir erkek kadar halk zahhi olduğuma inanmayı da kendi zamanımı kendim seçmeyi de anemden öğrendim. İddiasız iddiasında sükuneti ve kavgaşlılığı sevdim. Anemden gibi kadınlara ya da anem gibi olmayan ama kendi gibi olan kadınlara... Onları her zaman yaşamı sevdiğim kadın sevdim.

Biz hayatı gerçekten seven kadınlardız. Öyle olmasa ben kez düşmüşüktü şimdiki. Öyle olmasa mezarlarımızdan böyle ben kez sür gün vermezdi çiçeklerimiz. Zamanımız geldi. Kendi zamanımızı seçecek, kendi sözüklerimizle konuşacağız kavgamız, kendimiz gibi vererek. Çiçek gibi kavgalar vereceğiz, çiçek gibi!

Gökçen Erdoğan

ÜMMÜHANA

GEÇEN AYDAN DEVAM *Ramiye Ezer*

ÜMMÜHANA, annesi Hamide, kızkardeşi Filo ve erkek kardeşi Mustafa, Osman, Tahir ve Nevzat ile birlikte. Bu fotoğrafta babası Ceko yok. Hamide bu fotoğrafı, Belgrad'da çalışan Ceko'ya göndermek için çektiği zaten. Ceko Tio'ya hayrandı. Tio'nun bütün halılara ağız ve mesafeli davranmasını beğendi. Krallık döneminde yagatçıdan zulum onunla son bulmuş. Ceko özgürce basket, eskimiyi, özgürce geherdini, genire dolayışını.

Üsküp'te 2 sene boyunca erkekler inşaatlarda, Ceko ve kadınlarütün tarlalarında çalıştılar. Tütün kırmaya, sabah çıkış düğmeden gittiler. Ümmühana ve Filo Hamide'nin yaptığı pitadan tarlaya taşdılar.

İstanbul'da Beğirzeveler'e yerleştiler. Uzun boyları ve dipleri farkı olan bu aileyi mahalleli kolay kabul etmedi. Yugoslavyalıları Müslümanlarıyla dışlayan bu insanlar bu mahallede gavar olarak dışlandılar.

Karadenizli Hayriye çokkita Çetnikler'den betardı. Onlara çeğme- deni su vermeye and kımeç.

BAK GENE GAVURLAR BURDA!..
NE İŞİNİZ VAR BURDA SİZİN?.. YOK
SİZ SU VERMEZ
DİM AYRİ?

SKTİRİN GİDİN
BURDAN
GAVURLARIN
GAVURLARI!
SİZİ!..

MAYKOO!..
HAYRİYE
SULASIVICI
DOKTÜ!..

BİZİ KOYDU!
HAYHÜHÜ!

SİZ DURUN BURDA, BEN
GÖSTERİCEM
ONLA
GÜNÜNÜ!

HAYRİYE

AŞINI
YIRTARIM
SENİN! BİR
PANA GAVUR
DENE!..

Yediji sıyaktan sonra Hayriye, Hamide'nin en yakın arkadaşları oldu. Kızı içinde en tatlı desikodulan yapıp, beraber cektirek otlediler.

Ummu-
na ve Filo
okula
başladılar
aynı
sınıftay-
dılar.

Her okul çıkışı kızlar eve gittiler, o
gün olduğu gibi...

BEKLE BEN!
FILO'U KOSMA!.

KOSMA FILO,
KOSMADINI
ANNEME SOY-
LUYCEM!

AHH!

FİLOO'..
BİR ŞEYİN
YOK YA
FILO?!

FİLOO.
CEVAP
VER
FILO...

ÜMMÜ.
HANA!.

N'OLDU FILO'YA...
FILO KALK KIZIM...

FİLOOO!

AHH!
ODE
SİLO
FİLOO!
*AHH!
GİTTİ
FİLOM!

Filo'nun kalbi delikti,
kocmanası sarsılma-
ması gerekliyordu.
Filo'nun boş sırası.
Ummuna'ya çok acı
verdi bir daha okula
gidemedi.

Ümmühan'a büyüdü, güzel bir genç kız oldu. Hayaller kurdu arkadaşlarıyla piknik yaptı, tekrar hayaller kurdu.

13 yaşına girince Babo'nun oru Mercan yokluğunda işi asker fanilian dken bir akyeye yerleştirdi, sonra çok geç saatte çıkış içi için aldı.

İkinci işi bir balık konservesi fabrikasında idi. Balık kokusu midesini bulandırdı. Uzun süre çalışmaya dayanamadı.

Sonra Mensucat Santrale girdi. Orada dayının oğlu Orhan'ı akyeye tanıdı. Ümmühan'a yemekle oru su verdi: o da "şu da benim kadar güzelsin" dedi. Bütün konservelerden bu oldu.

Bir hafta sonra Ümmühan'a Orhan'ı akyeye kaçtı. Ailesi düğününe galmeyi reddetti. Aylar sonra banyolar, görülmeyi beğenmediler.

Ümmühan'a, bizim Ümmühan'ın yengeni' oldu. O benim o zamana kadar gördüğüm en güzel ve en uzun boylu kızdı. Onu hep, kaçtı! gün üzerimde olan sıyanı dert paradesi ile hatırlarım. Kocaya kaçan kızın hep sevdim ben. Onlara şefkat: duydu, cıvıltılarına hayran kaldım. Sığınmacı gibi geldikleri yeni evlerinde neler hissettiklerini anlamaya çalıştım. En çok tabiri gün anıstacağım bilmeden, Ümmühan'ın yengeni hikayesini merak ettim. Bugün ona hep sormak istiyordum. Cevabı çok netti.

SANATTA AŞK

Ankara, 23 Mayıs 2023

Yaşar Seyman
yasarseyman@gmail.com

Sanat en güzel anlatıcı ve aktarıcı...

Edebiyatla, müzikle, sanat dalları ile aşk dilsizlere dil olur.

Kaç gönül kıpırdamaz Cemal Süreya'nın aşk şiirindeki: "Şimdi sen kalkıp gidiyorsun/Git/ Gözlerin durur mu onlar da gidiyorlar/Gitsinler/Oysa ben senin gözlerinsiz edemem bilirsün."

Sanatçının hevesle başlayan, tutkuyla süren, aşka dönüşen eseri kalıcı oluyor. O aşk insanların gizli duygularını gün ışığına çıkarıyor.

temlerini sıraladı.

Gülerek, eşini dinleyen fotoğraf sanatçısına dönüp: "Olur, mu hiç?" diyorum.

Fotoğraf sanatçısı duraksamadan yanıtlıyor:

"Olur, olur. Fotoğraf makinelerim için her şey olur."

"Makinelerim benim canım, her şeyim. Her geçen gün sayıları artıyor. Ama bu 'Sultan Gelin'in' yeri başka. İlk ödülümü onunla çektiğim fotoğraf aldı.

"Onlara bakmak ne kelime, nazlıları oynuyor. Onunla

sigaramla, kadehimle, kendimle barışıyorum. Onunla buluşacağım günün akşamı da sabahı da güzel geçiyor."

"Çalışmalarım sonunda karlılık odanın çıkışı nasıl da aydınlık anlatırmam. Sultan Gelin, doğal ışıkla oynamayı sevsede yapay ışıkta beni hiç mahcup etmiyor."

"Makinelerime zaman ayırmam, yoğunlaşmam sonunda anemin deyimiyle bir verip, on alıyorum..."

"Gözlerimin gözü Sultan Gelinim... Çocuklarım gibi kıyamadığım makinelerimden sadece biri değil Sultan Gelin. Her sanatçı üretim aracıyla böyle saatlerce kendini unutulabilir mi?"

"Onlarla kavgasız, hesapsız, kitapsız pervasız yaşar mı?"

"Söyle Yaşar, yaşar mı?"

"Seninle beni buluşturan o ve onlar..."

"Kitleleri arşive alan onlar..."

"Beni, ölümsüz kılan o ve onlar..."

"Nasıl kadirlerle sarmam?"

"Yoksa gözümün gözü, dilimin sözü, sesimin yansıması, çalışmamın ışığı olur mu?"

Bak bu Sultan Gelin yıllardır, saatlerce beni ve dostlarımı dinler. Sonra alırım onu, dostlarıma güzellikler yaparım. Yalnızcaşak detlerini anlatırım, dinler. İçimdeki fırtınalar onunla çalışmaya başlayınca dinler..."

"Doğaya onunla bir başka bakarım."

"İnan görmeyi Sultan gelinle öğrendim."

"Gördüğümü ölümsüz kıl-

mayı da..."

"Sessiz olur mu?"

"Dilsiz olur mu?"

"Tepkisiz olur mu?"

"Yoğunlaşmam, disiplinli çalışmam, kendimi onunla çekeceğim karelere vermem, görmeyi bilmesem, ışığı ayarlamam, kasacı kendimi işime adanmam beni öyle acımasız cezalandırır ki..."

"Tanrılar dağı Nemrut'ta satatler yetmedi, gülerce kilitledi. Nemrut'ta onun gönüllü tutuşağı oldum. Gün doğdu yetmedi. Güneş dinlenmeye çekildi bitmedi. Ay doğdu. Yıldızları topladı nöbete durdu... Şafaklaşmış... Yüreğimde akan nehir, Fırat'la ikileşti. Güneşi renk oldu. Mavisinde uyandım. Fırat'ı hem hırçın hem sakin gözbebeklerime aldım. Deklanşöre basınca Fırat'ta yakamoz, dünyada ödlü olduk..."

"Bu Sultan Gelin var ya bu Sultan Gelin öyle kıskançtır ki kendi dışında bir nesneyle oynamama, dokunmama, zaman ayırmama asla izin vermez... Doğaya kulak vermemi, doğadaki müziği içselleştirmeyi, sessizliğin sesini onunla öğrendim..."

"Onunla çalışırken ona gösterdiğim sabrı, ona verdiğim zamanı hiç kimseye vermedim... Böyle olmasa onunla üretir, ses duvarını aşar mıydım?"

Bir şarkının, bir ezginin, bir ağtın dizesi koca bir döneme ışık tutuyor. Gönülden gönüle akıyor. Varsın yanan bir babanın ardından oğlunun dilinden dökülen "Öyle ağırım ki kendime, /Sen benden gittin gidele./ Tenim küs olmuş tenime./ Sen benden gittin, gidele." egzisi sevdalı yüreklerin özlemine, yangınına merhem olsun. Ozanın giden oğlu için yaktığı "Ne ağlarsın benim zulfu sıyahım/ Bu da gelir bu da geçer ağlama," türküsü bahatsız insanlara bir nebze teselli olsun, umutsuz yüreklerde umudu yetersin. Öylesine yaşama şinsinin ki kuşaktan kuşağa yüzyılları aşsın gelsin.

Bir fotoğraf sanatçısının, eşile söyleşi kalemime dolandı, kaldı...

"Fotoğraf makinesine benden çok değer veriyor. Ona 'Sultan Gelin' diyor. Onu kadirlerle sarıyor. Gözünün önündeki bana o kadar değer vermiyor," diye si-

ve ve onlarla var oldum. Hele 'Sultan Gelin' onu o kadar seviyorum ki, ona dokunmadan, tozu nu almadan, onunla detleşmeden, okşamadan yaşayamam."

"O, gerçekten benim 'Sultan Gelinim' Onun kaynanası da anası da yarı de dokunanı da ben olmak istiyorum."

"Eşim, 'o dilsiz diye o kadar seviyorsun,' diyor.

Oysa onun dili o kadar güçlü ki, onunla insanlar dünyaya ses veriyor. Onunla çekilen kareler yorumsuz, sonsuz ve ölümsüz...

Ben onlarla ülkemde ses verdim, duyuldum, ödüllendim şimdi de karnımız onunla doyuyor..."

"Kaldı ki Sultan Gelin, dokunmalarına karşı durmuyor, sıkıyor, anlamsız kaptırıyor yapmıyor, kıskanmıyor ikimizde özgürüz."

"İnsanoğlunun bozduğu moralini o düzeltiyor. Onunla ürettikçe her şeyle en önemlisi de

BAYAN YANI

2023-06-HAZİRAN

Aylık yayın süresi yerel yayındır.
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışılabilir Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir
Grafik Düzenleme
Cemalı Okcu

Müessese Müdürü: Ali Yavuz
Abonelik: Ayşın Öztürk
ADRES: Duatete Sok. No:16
Yeldeğirmeni/Kadıköy
TEL: (0212) 2929565-66-68

FAX: (0212) 251 57 54
BASKI: İhlas Matbaacılık
(0212) 454 3000
DAĞITIM: Turkuaz Dağıtım
Paz. A.Ş. (0212) 2929565

DOĞURMASAYDIN... DOĞURMASAYDIN!
İİMH PARDON! BUYRUN BÖYLE SİZ!

29.05.23
ERTESİ GÜN HAPİ
HER ŞEY İÇİN
ÇALIŞSA!

EŞİT GÜNLER

Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Zirvesi

7-8 HAZİRAN 2023 - METROHAN TÜNEL / TAKSİM

dışi business

BAYAN YANI

133

Cannes film festivalinde en iyi kadın oyuncu ödülünü alan Merve Dizdar bizleri gururlandırdı. Sanatçının yaptığı teşekkür konuşmasına tepki gösteren yandaşların beklediği konuşma:

TOGG'U
NEDEN
KÜÇÜMSEDİNİZ
BAY KEMAL?

